

EEN JAAR OM VAN OPINIE TE VERANDEREN

Antwerpen, Limburg, Nationaal, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant/Brussel, West-Vlaanderen

02-01-2009, p. 16

Het voorbije jaar zagen we een premier die niet wilde opstappen tóch opstappen. De man die hem kwam vervangen, was dan weer nooit van plan geweest premier te worden. 2008 was ook het jaar waarin de zo vrijgevochten Amerikaanse economie smeekte om overheidsinmenging, overtuigde links-liberalen zich ontpopten tot socialisten en kardinaal Danneels zich bekeerde tot het groene gedachtegoed. Waarover veranderde u in van mening?

Fotografe Lieve Blancquaert:

'Ik had onlangs met mijn echtgenoot nog een vurige discussie over een eventuele splitsing van België, maar op dat vlak ben ik niet echt van idee veranderd. De grootste les van dit jaar heb ik ongetwijfeld gekregen tijdens mijn ervaringen in het tv-programma "Voorbij de grens" (waarvoor ze met tien Vlamingen met een handicap door de jungle van Nicaragua trok). Leven met een zware handicap lijkt me niet langer onmogelijk. Mensen hebben de grootste angsten over hun lichaam en denken dat het leven voorbij is wanneer het noodlot toeslaat. Maar kijk naar Henk Beyaert: hij raakte volledig verlamd onder het middenrif na een auto-ongeval, maar heeft mij getoond dat een gebrek aan gevoel in het onderlichaam wel degelijk gecompenseerd kan worden. Hij leidt echt nog een boeiend en gelukkig leven en heeft de onwaarschijnlijke tocht door de jungle weten af te leggen.'

Lezeres Barbara Schalen op de website:

'Ik heb altijd gedacht dat een buffer voor de oude dag systematisch moest opgebouwd worden. Dus: goed nadenken over inkomsten en uitgaven, en vooral veel sparen om later niks tekort te komen. Het debacle met Kaupthing, ons pensioenspaarfonds de dieperik in en nog wat andere verliezen: ik hou er een matige kater aan over en het heeft alleszins mijn mentaliteit veranderd. Allicht steun ik daarmee (onbedoeld) de economie, en het is nog fijn ook om wat meer uit te geven in plaats van op te potten.

Advocaat Jef Vermassen:

'Als voorzitter van de vzw Kindsoldaten in Oeganda ben ik dit jaar van mening veranderd over de werking van het internationale recht. Ik heb rechten gestudeerd in de hoop dat het de basis zou vormen van rechtvaardigheid in de wereld. Als student dacht ik dat recht het basisprincipe was van de democratie. Maar ik merk steeds vaker het gebrek aan goede wil om het recht, vooral internationaal, te respecteren. Het maakt mij moedeloos om te zien dat de Afrikaanse rebellenleider Kony, die al minstens 3.000 kinderen heeft ontvoerd, nog steeds vrij rondloopt. Tegen die man loopt al drie jaar een internationaal aanhoudingsbevel dat uitgaat van het Internationaal Strafhof van Den Haag, maar nog steeds leeft hij ondergedoken in een natuurpark in Congo. Als wij, met de vzw Kindsoldaten heel duidelijk kunnen zeggen "Kony zit daar", is het antwoord steevast "Kony is geen prioriteit". Nu hebben het Congolese, Oegandese en Sudanese leger eindelijk de handen in elkaar geslagen om die man te pakken te krijgen, maar weer is hij ontsnapt. Er wordt niet hard genoeg opgetreden. Het kost fortuinen om de VN-troepen daar te houden, maar het is geen vredesmacht het is gewoon een kijkmacht. De wereld, in het bijzonder Bush, blijkt niet geïnteresseerd in een Afrikaans land zonder olie, aan de problemen daar is blijkbaar niets dringends. Laat 2008 dus maar het jaar zijn waarin ik meer dan ooit ontgoocheld ben in het recht. In 2009 verwacht ik dankzij Obama een positieve verandering, ik heb een onvoorstelbare hoop in die man.'

Karel Van Eetvelt (bestuurder Unizo):

'Waarover ik dit jaar van mening ben veranderd, is het concept van de netto-indexaanpassing. Het idee daarvan was de koopkracht van de werknemers op peil te houden zonder dat de loonlasten te veel zouden oplopen. Maar bij nader inzien bleek dat niet zo eenvoudig uit te voeren. Tijdens de besprekingen voor het interprofessioneel akkoord bleek het technisch erg complex om dat plan uit te voeren. Daarom ben ik er zonder veel problemen van afgestapt.'

'Voorts ben ik ook van mening veranderd over het merk België. Unizo is voor een verregaande staatshervorming, maar voor promotie in het buitenland heeft België veel meer waarde dan Vlaanderen.'

Politicus Jean-Marie Dedecker (LDD):

'Over de Amerikaanse verkozen president Barack Obama ben ik nu al van mening veranderd. Bij zijn eerste test in Gaza geeft hij al niet thuis en bevestigt hij de Israëlpolitiek van zijn voorgangers Clinton, Bush en verwanten. Ik had het ergens wel gevreesd, maar nu is het helaas bevestigd. Voor de rest ben ik zeer standvastig in mijn opinies.'

Stand-upcomedian Iwein Segers:

'In 2008 ben ik van mening veranderd over de prijzen in Delhaize, vroeger dacht ik dat die duurder waren dan in andere winkels. Ik liep echt voortdurend rond met het idee: "Verdorie, ik smijt hier gewoon megaveel geld weg!" Maar nu ben ik erachter gekomen dat dat eigenlijk heel goed meevalt. Niet dat ik daar heel zeker van ben eigenlijk, het is een gerucht dat de laatste maanden door de beleidsmakers van Delhaize wordt rondgestuurd en ik ben de eerste om daar in te trappen. Mijn voorkeur voor Delhaize is geen snobisme, of ja toegegeven, eigenlijk is het dat wel. Ik blijf trouw aan de Delhaize, want Colruyt en Aldi dat zijn toch een beetje veredelde hangars.'

Miss België 2008 Alizée Poulicek:

'Dankzij mijn jaar als Miss België heb ik Nederlands leren spreken. Beetje bij beetje ben ik ook echt van de taal en van Vlaanderen gaan houden. Voor 2008 kwam ik nauwelijks buiten "mijn" Wallonië, nu woon ik in Brussel en heb ik steeds meer Nederlandstalige vrienden. Mijn appreciatie voor het Nederlands is heel sterk toegenomen. '

Vakbondsleider Rudy De Leeuw (ABVV):

'Ik ben niet van mening veranderd. Zelfs integendeel. Ik ben er meer dan ooit van overtuigd dat het neoliberalisme zijn limieten heeft bereikt. Dat heeft de bankencrisis aangetoond en heeft een zware economische crisis veroorzaakt en verdiept. En dat bedreigt de werkgelegenheid van de mensen.'

Lezer Filip Thomaere op de website:

'Dat de aarde niet opwarmt maar de laatste dagen integendeel lijkt af te koelen.'

RTBF-journalist Christophe Deborsu:

'Ik had gedacht dat het nooit beter zou gaan met Wallonië. Maar nu in 2008 was dat wel het geval. En dat op alle vlakken. Zowel economisch, politiek, cultureel, als op sportgebied. In de sport behaalde de Luikse voetbalclub Standard de landstitel. Er waren veel buitenlandse investeringen, zoals Microsoft en Google. De Waalse premier Rudy Demotte bewijst dat Walen ook Nederlands kunnen spreken. Op cultureel vlak waren er de actrices Marie Gillain en Cécile de France, die schitterde in haar succesvolle rol in 'Mesrine'. Schrijfster Amélie Nothomb heeft met haar romans ook veel succes geboekt. 2008 was een goed jaar voor Wallonië. En dat geeft opnieuw hoop.'

Schrijver Tom Naegels:

'Ik verander in een jaar ettelijke keren van gedacht over verschillende onderwerpen, maar mijn meest fundamentele mentaliteitsverandering betrof dit jaar toch het huwelijk. Ik heb het idee ooit zelf te trouwen nooit serieus in overweging genomen, maar mijn vriendin precies wel. Toen zij mij dit jaar ten huwelijk vroeg, heb ik mijn principes laten varen, en daarmee ben ik nu verloofd. Sinds het accepteren hebben we wel nog geen verdere stappen ondernomen, maar die zullen in de toekomst ongetwijfeld volgen. Voor de rest ben ik een heel stabiele kerel die op vlak van zijn overtuigingen niet snel wankelt.'

Lezer Roland Uyttendaele op de website:

'Dat de financiële analisten in 2008 voortdurend de bal hebben misgeslagen en de wereldwijde uiteenspatting van de zeepbel niet hebben zien aankomen. Ze slaagden er niet alleen in elkaar tegen te spreken maar ook zichzelf.'

Kunstkenner Jan Hoet:

'Op mijn leeftijd verander je niet veel meer van mening, maar over de politiek en de kunst is mijn mening in elk geval niet verbeterd. Ik had willen veranderen, maar de politiek maakte het mij onmogelijk. Er is geen partijfilosofie meer, enkel nog kartels, enkel nog eigenbelang. Vroeger was ik minder pessimistisch. Ik betreur het ten zeerste dat ik dat nu wel ben.'

'In de kunstwereld had ik nooit gedacht dat de commercie zo zeer zou opkomen. Damien Hirst is de katalysator waar kunst en commercie elkaar raken. Ik dacht niet dat dat mogelijk was. Ook het publiek en de verzamelaars schijnen daar nu in mee te gaan.'

Ondernemer Gabriël Fehervari (Alfacam):

'Ik heb in 2008 beslist een eigen algemene tv-zender te lanceren. We hebben nu al twee eigen themazenders en in het begin van het jaar dacht ik dat die een plaats zouden krijgen in de publieke omroep. Ondanks de vaak uitgestoken hand, is er vandaag nog steeds geen sprake van samenwerking. Ik zag in dat er in het Vlaamse omroepbestel nog plaats is voor een algemene, positieve zender. En die komt er ook in 2009.'

Schrijver Christophe Vekeman:

'Het meest opzienbarend is mijn gewijzigde houding ten opzichte van Bart Dewever en Jean-Marie Dedecker. Een jaar geleden vond ik hen figuren van de achterbuurtenpolitiek, met Dedecker als brulboei van de Vlaamse politiek en Dewever als appendix van Vlaams Belang en CD&V. Maar zij, of de media, zijn erin geslaagd credibility te verwerven. Ze zijn in mijn ogen opgewaardeerd van

gespuis tot figuren die ik met een zekere gretigheid aanhoor en lees. Ze zijn intelligent, en getuigen van een zekere integriteit. Toch zal het ook zeker te maken hebben met mijn teleurstelling in andere politici.'

Politicus Wouter Van Bellingen (tot eind 2008 Vl.Pro):

'De verkiezing van Obama overtuigde mij dat politieke verandering echt mogelijk was. Het debacle in mijn partij en mijn oproep tot samenwerking in juni sloegen mijn hoop echter aan diggelen. De tijd van politieke verandering is in België nog niet aangebroken. Ik denk dat de Vlaamse progressieve stem nu meer dan ooit nodig is. In België staan we voor enorme uitdagingen, zoals de hervorming van de sociale zekerheid en het energiebeleid. Op Europees vlak kunnen we niet toestaan dat de versnippering van links tot een verrechtsing leidt. Ik hoop echt dat ik in 2009 mijn mening opnieuw kan herzien.'

Filmregisseur Nic Balthazar:

'Ik heb dit jaar geleerd dat God niet groot is. Het boek "God is not great" (Christopher Hitchens) leerde me hoeveel maatschappelijke schade de wereldgodsdiensten kunnen aanrichten. Ik heb als atheïst of vrijzinnige altijd geleerd respect en begrip te hebben voor godsdiensten, maar daar begin ik nu op terug te komen. Het is waarschijnlijk verkeerd om onverdraagzaamheid te beantwoorden met onverdraagzaamheid. Maar persoonlijk denk ik dat religie misschien een veel groter probleem is dan we kunnen bevroeden.'

Theatermaker Arne Sierens:

'Ik ben erg onder de indruk van de inzichten van econoom Jeffrey Sachs over Afrika. Van de situatie in dat continent kan een mens enkel moedeloos worden, dacht ik. Hoe begin je aan zo'n groot probleem? Niet, denk ik dan. Maar blijkbaar kan het wel, door heel simpele dingen. Kunstmest bijvoorbeeld, zorgt voor meer voedsel, en dus minder conflicten. Minder conflicten betekent minder kindersterfte en, dit vind ik erg interessant, meer natuurlijke geboortebeperving. Ik kreeg er in elk geval opnieuw een positief gevoel bij.'

Kunstenaar Wim Delvoye:

'Ik was erg verbaasd over de snelheid waarmee de verschillende markten elkaar besmet hebben. De kunstmarkt is gelukkig iets stabielere dan de bankensector, dus persoonlijk heb ik de crisis nog niet gevoeld. Maar op persoonlijk vlak heb ik bijgeleerd dat het niet voldoende is de centen te hebben, dat er nog veel meer bij komt kijken. Ik heb het dan over het kasteel dat ik wilde kopen, wat niet doorging door de kortzichtigheid van lokale politici. Het opent natuurlijk nieuwe perspectieven: Engeland bijvoorbeeld, of misschien bouw ik zelf wel een kasteel. Wie weet wat 2009 brengt.'

Lezer Kristof Decoster op de website:

'Dat in zowat alle kwesties, binnenlandse en buitenlandse, voor- en tegenstanders een punt hebben. Lees je een opinieartikel over pakweg de huidige situatie in Gaza, of, in het binnenland, over de staatshervorming, dan is er iets te zeggen voor het standpunt van beide. Ik kan bijvoorbeeld zowel Bart Maddens als Dave Sinardet appreciëren, al staan beide politicologen vaak lijnrecht tegenover elkaar. Persoonlijke ervaringen geven dan vaak de doorslag om een mening te vormen. Toch ben ik ervan overtuigd geraakt dat je, als burger, niettemin de plicht hebt om je zo goed mogelijk te informeren, en daarvoor liefst een veelheid aan informatiebronnen raadpleegt. Nooit was dat bovendien makkelijker dan in deze tijd (dankzij internet). Enkel zo kun je geraken bij iets wat misschien in de buurt komt van de "waarheid".'

Politicus Bart De Wever (N-VA):

'Het meest cruciale waarover ik dit jaar mijn mening heb moeten herzien is het participationisme. Dat wil zeggen dat je als drukkingspartij niet eeuwig in de oppositie kunt zitten, maar op een bepaald moment moet deelnemen aan de macht om bijvoorbeeld een staatshervorming te doen slagen. Het is Hugo Schiltz die de methode indertijd in de Volksunie heeft geïntroduceerd.'

'Ik heb dit jaar tot mijn schande moeten vaststellen dat het niet meer lukt om verdere stappen in de staatshervorming te zetten door onderhandelingen met de Franstaligen. De Franstalige gemeenschap is echt doordrongen van angst voor wat zij zien als een "Vlaams complot" om België op te splitsen. Door die houding dreigen ze de antipolitiek in Vlaanderen wel tot ongekeende hoogtes te gaan stuwen. En dat is geen verwijt, die mensen zijn daar echt van overtuigd.'

Politicus Bert De Brabandere (voorzitter Jong-CD&V):

'Ik heb altijd geloofd dat de CD&V nooit meer zou veranderen in de oude CVP. Altijd heb ik CD&V verdedigd, ook al bleven de mensen erbij dat die oude CVP ooit wel zou terugkeren. Ik was echt overtuigd van het tegendeel: wij gingen onze beloftes houden.'

'Ik heb de indruk dat het besef over normen en waarden wegvloeit in de politiek. Zeker nu er de laatste tijd naar boven komt hoe politici aan hun postje vasthouden, ook nadat ze sommige normen hebben overtreden. Ik denk dan aan handel in voorkennis en het schenden van de scheiding der machten. Soms gaat het er heel hard over. Ze blijven dan zitten met de crisis, waardoor ze "onmisbaar" zouden zijn, als excuus.'

'Ik vind het bewonderenswaardig dat Inge Vervotte ontslag heeft genomen. Ze heeft haar conclusies getrokken en met haar beslissing gehamerd op dat normen- en waardebesef dat wegvloeit.'

Hoogleraar economie Paul De Grauwe (KU Leuven):

'Een jaar geleden had ik me niet kunnen inbeelden dat ik zou voorstellen om banken te nationaliseren. Vanuit mijn liberale achtergrond is dat duidelijk een taboe. Nu pleit ik er zelf voor om Fortis tijdelijk in staatshanden te laten komen.'

'Ik had natuurlijk wel al gehoord over nationalisaties in andere landen. Bijvoorbeeld in Zweden in de jaren negentig. Ik wist dus wel dat het bestond, maar dacht en hoopte dat het niet naar hier zou overwaaien.'

'Een bedrijf nationaliseren is niet wenselijk, dacht ik begin dit jaar. Maar door de gebeurtenissen van het afgelopen jaar heb ik kunnen vaststellen dat het soms de best mogelijke oplossing is.'

Politicus en supporter van voetbalvereniging Cercle Brugge Pol Van den Driessche (CD&V):

'Er zijn eigenlijk drie dingen waarover ik dit jaar mijn mening heb moeten herzien: Ten eerste: hoe kleine ploegen als Cercle Brugge, met de weinige middelen die ze hebben, kunnen doorstoten tot de top van het klassement. En zich bevestigen in het jaar daarop, want dat wordt vaak vergeten.'

'Ik wist ook niet dat de kandidates van Miss België niet alleen mooie mensen zijn, maar ook vaak gedreven en intelligent. Er zijn er natuurlijk altijd bij die vooral met hun uiterlijk bezig zijn, maar ik vond het opvallend dat veel meisjes echt een verrassende inhoud hadden.'

'Ten derde wil ik het beeld dat de Senaat een sterfhuis is, ontcrachten. In het jaar dat ik nu in de Senaat zetel heb ik al vaak heel interessante debatten meegemaakt: dat kan gaan over de toestand in Oost-Congo, de staatshervorming, en zoveel andere dingen. Toen ik nog politiek journalist was, dacht ik ook vaak dat de Senaat vol zat met een bende idioten, maar nu zit ik daar vaak gewoon te luisteren - alsof ik gratis op seminarie ben. Het leven als senator is werkelijk heel boeiend.'

VUB-rector Paul De Knop:

'Ik was van oordeel dat Brussel niet alleen vergeten was in de politiek, maar ook in het maatschappelijke leven. Ik dacht dat het belang van Brussel op de helling stond. Maar in 2008 waren er verschillende tekenen dat Brussel wel degelijk nog gezien wordt als zeer waardevol. Het unique selling point van ons land staat opnieuw in the picture. Terecht, want Brussel is beter bekend in de wereld dan België.'

Debatteer mee op:

www.standaard.be/forum

ww0

© 2009 Corelio